RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 127.405 van 23 januari 2004
in de zaak A.114.480/XIV-7746.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Kortrijksesteenweg 551

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 13 februari 1967 en van Bulgaarse nationaliteit, op 19 november 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 augustus 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 28 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 27 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 14 januari 2004 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat B. VRIJENS, verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur E. SCHOUTEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 7 juni 2000 en verklaart zich vluchteling op 8 juni 2000.

1.2. Op 24 augustus 2000 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 19 oktober 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

> "(...)
> Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.
> Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond is. Verder meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.
> Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.
> (...)
> Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> U, een Bulgaars staatsburger van Roma origine, verklaart dat uw echtgenootA. Ivan (OV 4.904.235) en uw schoonbroer Orlin Yankov (OV 4.778.959) een café openhielden. In dit café hield Koning Kiro af en toen bijeenkomsten. Omwille van het houden van deze bijeenkomsten in het café werd uw schoonbroer Orlin aangehouden en werd hij vier maanden vastgehouden.

Volgens uw verklaringen werd ook uw echtgenoot lastig gevallen door de politie. Rond oktober 1999 werd uw echtgenoot drie dagen opgesloten door de politie. In november 1999 verliet uw echtgenoot Bulgarije en vroeg hij op 23 november 1999 de status van vluchteling aan in België. Ongeveer vijftien dagen nadat uw echtgenoot Bulgarije had verlaten, werd u aangehouden door de politie. U werd één dag vastgehouden op het politiebureau, tijdens uw opsluiting werd u geslagen. Vervolgens wilde u zelfmoord plegen maar uw zoon hield u tegen. Op 4 juni 2000 verliet u, in het gezelschap van uw minderjarige dochter A. Ginka en uw broer Stojan Mihailjov (OV 4.963.943), Bulgarije. U reisde richting België waar u op 8 juni 2000 de status van vluchteling aanvroeg. Op 18 augustus 2001 is uw minderjarige zoon,A. Nasko Ivanov, u in België komen vervoegen. In het kader van uw asielaanvraag legde u (de) volgende documenten voor: een oproepingsbrief van de politie, een bewijs van geboorte van uw dochter A. Ginka en uw paspoort.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u, nadat u werd opgesloten door de politie in november 1999, nog tot juni 2000 in Bulgarije verbleef zonder melding te maken dat bijkomende incidenten rechtstreeks tot uw vertrek aanleiding zouden hebben gegeven. Derhalve is het niet mogelijk om een actueel vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie vast te stellen.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat er belangrijke tegenstrijdigheden zijn tussen uw diverse verklaringen (DVZ, CGVS) die toelaten de oprechtheid van uw beweringen in twijfel te trekken. Ten eerste verklaarde u tijdens uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat in de zomer van 1998 de politie jullie café binnenviel en Orlin Jankov oppakte en hem vier maanden vasthielden (DVZ, vraag 42). Terwijl u tijdens uw verhoor in dringend beroep stelde dat u niet meer weet wanneer Orlin vier maanden werd vastgehouden (CGVS, p.2). En ten tweede beweerde u tijdens uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u werd verkracht door drie mannen nadat u door de politie werd opgesloten in een kelder (DVZ, vraag 42). Daarentegen verklaarde u tijdens uw verhoor in dringend beroep dat u werd geslagen door drie à vier personen toen de politie u opsloot (CGVS, p.2).

Tenslotte dient men nog op te merken dat ten aanzien van de asielaanvraag van uw echtgenootA. Ivan een negatieve beslissing werd genomen op grond van bedrieglijke verklaringen.

Gezien bovenstaande elementen is het onmogelijk te concluderen dat er in uw hoofde een vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging omwille van één van de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie kan worden weerhouden. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande zouden kunnen weerleggen.

(...).”.

2. Overwegende dat verzoekster een enig middel afleidt uit de schending van artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsplicht; dat verzoekster aanvoert dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar asielaanvraag kennelijk ongegrond heeft verklaard “zonder zelf enige interesse te betuigen voor verzoeksters problemen”, “zonder enige toetsing van verzoeksters problemen aan de Vluchtelingenconventie” en zonder rekening te houden met de mensenrechtensituatie in Bulgarije en met de Roma-origine van verzoekster; dat verzoekster daaraan toevoegt dat haar vrees voor vervolging wordt bevestigd door een rapport van het U.S. Department of State en dat zij tevens verwijst naar een arrest van 18 mei 2000 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens waarin de Bulgaarse autoriteiten verantwoordelijk worden gesteld voor de dood van een Roma tijdens zijn opsluiting door de politie en voor het gebrek aan een grondig onderzoek naar de verantwoordelijken en naar de omstandigheden van zijn dood;

Overwegende dat de Conventie van Genève aan de verdragsluitende staten een ruime appreciatiebevoegdheid geeft, meer in het bijzonder voor wat betreft de organisatie van een procedure met betrekking tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een asielaanvraag; dat van deze bevoegdheid door de Belgische wetgever werd gebruik gemaakt middels artikel 52 van de Vreemdelingenwet; dat voormeld artikel aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de mogelijkheid biedt een asielaanvraag onontvankelijk te verklaren op grond van een aantal criteria en de verblijfsweigering genomen door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken te bevestigen; dat één van de onontvankelijkheidsgronden de "kennelijke ongegrondheid" is; dat een asielaanvraag kennelijk ongegrond is wanneer de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging; dat een andere onontvankelijkheidsgrond de "bedrieglijkheid" is; dat het gaat om aanvragen die valse inlichtingen bevatten, essentiële feiten verhelen of gegrond zijn op documenten die niet echt zijn; dat volgens een groot deel van de rechtspraak van de Raad van State het bedrieglijk karakter onder meer kan worden vastgesteld indien tegenstrijdigheden worden aangetoond ten opzichte van gebeurtenissen die algemeen bekend zijn of tussen verschillende stukken en verklaringen uit het dossier; dat de Commissaris-generaal in casu heeft besloten tot de kennelijke ongegrondheid en de bedrieglijkheid van verzoeksters asielaanvraag op grond van de motieven, die integraal worden weergegeven onder punt 1.3 van huidig arrest;

Overwegende dat verzoekster haar middel in essentie beperkt tot de verwijzing naar een rapport van het U.S. Department of State en naar een arrest van het Europees Hof voor de rechten van de mens, zonder de relevantie ervan voor haar eigen situatie toe te lichten; dat zij bovendien de motieven van de bestreden beslissing niet betwist, met name dat zij na haar opsluiting door de politie in november 1999 nog tot juni 2000 in Bulgarije verbleef zonder melding te maken van bijkomende problemen die de rechtstreekse aanleiding zouden zijn voor haar vlucht naar België, dat zij in de loop van haar asielprocedure tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent feiten die de kern van haar asielrelaas betreffen en dat ten aanzien van haar echtgenoot eveneens een negatieve beslissing werd genomen op grond van bedrieglijke verklaringen; dat verzoekster niet aantoont dat de Commissaris-generaal op grond van voormelde motieven niet op goede gronden kon overwegen dat zij niet doet blijken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag; dat verzoekster overigens in haar verzoekschrift enkel de kennelijke ongegrondheid doch niet de bedrieglijkheid van haar asielaanvraag betwist, terwijl uit wat voorafgaat blijkt dat de Commissaris-generaal op grond van de vastgestelde bedrieglijkheid alleen reeds de weigeringsbeslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken kon bevestigen; dat ten slotte uit de arresten nr. 105.346 van 29 maart 2002 en nr. 118.811 van 29 april 2003 van de Raad van State blijkt dat het door haar echtgenoot tegen voormelde negatieve beslissing ingestelde beroep wordt verworpen;

Overwegende dat de bestreden beslissing wordt gedragen door pertinente, deugdelijke en afdoende motieven, die steun vinden in het administratief dossier; dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de Commissaris-generaal de asielaanvraag van verzoekster niet grondig heeft onderzocht en derhalve onzorgvuldig zou hebben gehandeld; dat het enig middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen middel heeft aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig januari tweeduizend en vier, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**